Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 11.02.1987, sp. zn. 4 Tz 44/86, ECLI:CZ:NS:1987:4.TZ.44.1986.1

Číslo: 53/1988

Právní věta: Při zjišťování ceny paroží padlého jelena je třeba vycházet z výkupní ceny paroží.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 11.02.1987

Spisová značka: 4 Tz 44/86

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Škoda na majetku v socialistickém vlastnictví

Předpisy: 150/1969 Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/II

II. Při zjišťování ceny paroží padlého jelena je třeba vycházet z výkupní ceny paroží.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 11. 2. 1987 sp. zn. 4 Tz 44/86.)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil v rozsudku krajského soudu v Ústí nad Labem z 21. 8. 1985 sp. zn. 4 To 316/85 výrok, kterým byl obviněný J. P. uznán vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a obviněný B. H. pomocí k trestnému činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. c), § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., výrok o trestu ohledně obou obviněných a výrok o náhradě škody. Dále zrušil v uvedeném rozsahu rozsudek okresního soudu v Teplicích z 20. 3. 1985 sp. zn. 3 T 2/85. Okresnímu soudu v Teplicích přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Teplicích z 20. 3. 1985 sp. zn. 3 T 2/85 byli uznáni vinnými obviněný J. P. přečiny proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 a proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. a obviněný B. H. přečinem proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnicí podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. Za to byl odsouzen obviněný J. P. podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. k trestu odnětí svobody na šest měsíců, jehož

výkon byl podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců, a obviněný B. H. podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. a § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na osm měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců. Každému z obviněných byl dále uložen podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. peněžitý trest ve výměře 1000,- Kčs, přičemž pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, byl stanoven u obou náhradní trest odnětí svobody na čtrnáct dnů.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená organizace Severočeské státní lesy, lesní závod Litvínov, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Trestné činnosti se oba obvinění dopustili podle zjištění okresního soudu především tím, že společně dne 25. 9. 1984 kolem 02.00 hod. v katastru polesí Košťany, okr. Teplice, odcizili paroží padlého jelena v hodnotě nejméně 575,- Kčs ke škodě Severočeských státních lesů, lesní závod Litvínov.

Obviněný B. H. sám navíc od přesně nezjištěné doby do 25. 9. 1984 v okrese Nymburk i v okrese Teplice měl v držení bez povolení kulobrokovou kozlici 12 OA – 7 x 65 R, která byla sestavena z neevidovaných součástí vyrobených ve Zbrojovce Brno.

O odvoláních, které proti tomuto rozsudku podali obvinění J. P. a B. H. a okresní prokurátor v Teplicích, rozhodl krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem z 21. 8. 1985 sp. zn. 4 To 316/85 tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. rozsudek okresního soudu v Teplicích zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu obviněného J. P. uznal vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a obviněného B. H. uznal vinným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. c), § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a oba obviněné odsoudil podle § 132 odst. 1 a § 43 odst. 1 a § 44 odst. 1, 3 tr. zák. k trestu nápravného opatření, u obviněného J. P. v trvání osmi měsíců se srážkami z odměny za práci ve výši 20 a u obviněného B. H. v trvání pěti měsíců se srážkami z odměny za práci ve výši 20 Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená organizace Severočeské státní lesy, lesní závod v Litvínově, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dále krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl tak, že podle § 11 odst. 1 písm. a) tr. ř. s ohledem na článek IV. odst. 1 písm. a), odst. 2 rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 8. 5. 1985 trestní stíhání obviněného B. H. pro skutek zakládající znaky přečinu proti veřejnému pořádku podle § 6 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. zastavil.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu v Ústí nad Labem podal ve prospěch obviněných J. P. a B. H. generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Namítl v ní, že v daném případě šlo o nález padlého jelena, a nelze proto hovořit o trofeji ve smyslu příslušných ustanovení mysliveckého řádu. Nepřichází tedy v úvahu ohodnocení trofeje podle ceníků používaných k ohodnocení upytlačeného jelena. Poukázal na to, že jednáním obviněných ovšem došlo k zásahu do práva myslivosti organizace, která toto právo vykonávala ve smyslu § 2 zák. č. 23/1962 Sb., tj. mimo jiné do práva přivlastňovat si ulovenou nebo zhaslou zvěř. Podle jiného názoru bylo povinností obviněných oznámit nález padlého jelena uvedené organizaci, a pokud tak neučinili, dopustili se přečinu pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb. Při stanovení hodnoty paroží bylo třeba vycházet z výkupní ceny, jak správně dovodil okresní soud v Teplicích. Generální prokurátor ČSR vytkl dále, že bylo přehlédnuto, že na čin se vztahuje amnestie prezidenta republiky z 8. 5. 1985.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku a řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Podle skutkových zjištění krajského soudu v Ústí nad Labem se obvinění trestné činnosti dopustili

tím, že 25. 9. 1984 kolem 02.00 hod. v katastru polesí Košťany, okres Teplice, obviněný J. P. odcizil za pomoci obviněného B. H. paroží padlého jelena, jehož trofejní hodnota činila 5000,- Kčs, a to ke škodě Severočeských státní lesů, lesní závod Litvínov.

Tato skutková zjištění krajského soudu nejsou správná, neboť nebyla učiněna na podkladě řádného hodnocení provedených důkazů.

Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku vytkl okresnímu soudu v Teplicích, že se důsledně nezabývala zjištěným skutečné hodnoty odcizeného paroží, když se spokojil jen se zjištěním, že při výkupu se platí 100,- Kčs za jeden kg paroží. Podle jeho názoru hodnota paroží jen jako suroviny by přicházela v úvahu pouze v případě, pokud by šlo např. o zlomky apod. Při zjištění výše způsobené škody vycházel krajský soud ze zprávy ústředního výboru Českého mysliveckého svazu, že trofej ohodnocená na 187,00 bodů CIC, jako tomu bylo v daném případě, je pojišťovna podle dohody s Českou státní pojišťovnou částkou ve výši 5000,- Kčs, a že tento ekvivalent se dá považovat za hodnotu trofeje jelena uloveného tuzemským lovcem v honitbách ČSSR.

Tyto závěry krajského soudu nejsou správné. Především z uvedené zprávy není zřejmé, zda částka 5000,- Kčs odpovídá pojistnému nebo pojistné náhradě. V žádném případě však z této částky nebylo možno vycházet, neboť ani v jednom případě nejde o skutečnou hodnotu paroží, resp. skutečnou výši způsobené škody, neboť stanovení této částky je věcí dohody účastníků pojistné smlouvy.

Vadný byl i závěr krajského soudu, že pokud obvinění odcizili hlavu jelena s parožím, odcizili tzv. trofej. Krajský soud vycházel ze zjištění, že hlavu s parožím obvinění odcizili z padlého jelena ve smyslu zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti (ze zhaslého jelena). Na podkladě provedených důkazů nebylo bezpečně prokázáno, že jelena ulovila nebo upytlačila jiná osoba, neboť příčina smrti jelena nebyla objasněna.

Vzhledem k tomu, že obvinění odcizili hlavu s parožím z padlého jelena, nebylo možno hovořit o tzv. trofeji ve smyslu příslušných ustanovení mysliveckého řádu. Trofej se totiž ve smyslu těchto ustanovení považuje za součást tzv. loveckého práva, podle něhož uživatel honitby podle tradice přenechává z ulovené zvěře střelci trofej (odst. 3 III. oddílu Mysliveckého řádu).

V úvahu nepřicházelo ani určení hodnoty odcizené hlavy s parožím podle ceníků uvedených ve zprávě ústředního výboru Českého mysliveckého svazu ze

17. 6. 1985, z nichž vycházela obžaloba při vyčíslení způsobené škody ve výši 19 115,17 Kčs, neboť jak je zřejmé z uvedené zprávy podle těchto ceníků se postupuje v případě neoprávněného usmrcení, tj. pytláctví.

V daném případě bylo proto třeba, jak správně dovodil okresní soud v Teplicích, vycházet z hodnoty paroží jako suroviny, tedy z její výkupní ceny. Okresní soud v Teplicích při zjišťování výše způsobené škody vyšel z výkupní ceny 1 kg paroží za 100,- Kčs. Tento postup byl v souladu se zprávou Interlovu jako organizace zabývající se mimo jiné výkupem paroží.

Pochybení okresního soudu však spočívalo v tom, že jednání obviněných posoudil po stránce právní jako přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., když dospěl k závěru, že šlo o zatajení nálezu.

V daném případě nepochybně šlo o zatajení nálezu padlého jelena, neboť povinností obviněných bylo oznámit jeho nález uživateli příslušné honitby. Jednáním obviněných však navíc došlo k zásahu do tzv. práva myslivosti, které přísluší uživateli honitby a jeho obsahem je mimo jiné právo přivlastňovat si ulovenou nebo zhaslou zvěř (§ 2 zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti). Se zřetelem na to přicházelo v úvahu posoudit jednání obviněných jako přečin pytláctví podle § 4 zák. č. 150/1969 Sb., neboť tento

přečin je k přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 cit. zák. v poměru speciality.

Pochybení okresního soudu spočívalo ovšem i v tom, že při právní kvalifikaci skutku obviněných, z níž vycházel, nerozhodl u obou obviněných o použití amnestie prezidenta ČSSR z 8. 5. 1985.